

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Vejledning til gennemførelse af den praktiske del af eksamen til træklatreinstruktør under Klatresamrådets normer.

Baggrund:

Som det ses herunder har vi valgt at lave en procedure hvor der reddes på ekstra reb. Dette på baggrund af at det ofte i de sammenhænge samrådet arbejder, er børn der skal hentes ned. Der kan derfor ikke arbejdes ud fra modvægtsprincipper, da vægtforskellen ofte vil være for stor til dette.

Når man redder som her vises i en eksamenssituation, er det selvfølgelig absolut "worst? case". Opsætningen giver i de fleste tilfælde mulighed for at løse situationen på en lettere måde, da begge reb er nedsænkbare. Filosofien omkring at eksaminere på denne måde er at man vil have tilstrækkeligt med redskaber i posen, hvis man kan klare denne eksamensprocedure.

Dette billedmateriale skal ses som en vejledning der beskriver selve eksamensprocedurerne. Baggrundsviden kan evt. læses i samrådets skrift om træklatring. Samrådets kompendium i træklatring vil være udtryk for pensum og det er således retningslinierne i dette kompendium der skal eksamineres efter.

Er man som eksaminator eller censor, i nogle spørgsmål, uenig med det i kompendiet skrevne skal disse uenigheder diskuteres med samrådets sikkerhedsudvalg og ikke gøres til genstand for diskussion under en eksamination.

For at bestå denne vigtige del af eksamen er det afgørende at eksaminanden udviser rutine, overblik og overskud.

Billederne og beskrivelsen er lavet af:

Bjarne Christensen Skov og Landskab, Life, KU

Nicolai Lindholm og Sten Skytte, SSP København.

Proceduren er fastlagt af Sikkerhedsudvalget for træklatring under klatresamrådet.

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Fig. 1

Figur 1: Sikringsmanden er bundet ind og i bundsikring, således at der er taget hensyn til trækretning ved evt. styrt. Sikringsmand må ikke kunne bringes ud af balance ved styrt. Bundsikringsmanden anvender altid hjelm.

Fig. 2

Figur 2: Første mellemsikring sættes når man har fødderne ca. 2 meter over jorden. Efter

indklipping vendes karabinen således at lukkeren vender opad. Man må gerne række så langt op som muligt, altså over sit indbindingspunkt, på netop første sikring, da man jo her ikke er sikret endnu.

Fig. 3

Figur 3: Næste sikring (anden sikring) sættes 1 meter efter. Efterfølgende sikringer klikkes ind ud for eget indbindingspunkt, som hovedregel så man på intet tidspunkt kan falde til jorden.

Fig. 4

Figur 4: Tredje sikring sættes ligeledes efter yderligere 1 meter. Efterfølgende sikringer sættes med 1-3 meters mellemrum.

Afhængigt af grenenes indbyrdes placering kan der være fornuft i at gå på kompromis med reglen om at klikke ind præcist ud for eget indbindingspunkt.

Står man sikkert på meget solide grene og kan se, at man vil komme til at stå rigtigt dårligt for at få sikringen ud for indbindingspunkt, kan det være fornuftigt at trække sikringsrebet lidt over indbindingspunktet.

Fig. 5

Figur 5: Når toppen nås, etableres topsikring som sikringsrebet klikkes i. Der etableres en anden topsikring, således at der er en topsikring til redning og en til klatring. Øverste topsikring anvendes til redningsrebet, så man altid kan komme over klatreren.

Der etableres egensikringer/standplads, ikke fordi det er nødvendigt, men fordi det skal vises, at det mestres. Egensikringen kan alternativt laves når udstyret pilles ned.

Man fires nu ned medens man tager mellemsikringerne med ned.

Alternativt kan gren med diameter over 10 cm i træer med høj styrke anvendes i stedet for stammen, altså med 2 parallelle lige lange og lige belastede slynger.

Fig. 6

Figur 6: Topsikringen laves lettest og mest sikkert, med to slynger omkring stammen. Hvis sikringen skal anvendes til gentagen toprebnings skal der, som på dette billede, anvendes to modsatvendte låsekarabiner.

Fig. 7

Figur 7: Alternativt kan man anvende to grene af minimum 10cm. tykkelse. Hvis der er vinkel mellem de to slynger, skal slyngerne bindes sammen, således at karabiner/erne ikke 3-vejsbelastes. Vinklen må højst være 120 grader i slyngen. Som man sikkert vil erfare, kan det sjældent betale sig at anvende denne løsning.

Man kan med fordel have redningsrebet bundet bag i selen som hale, således at dette umiddelbart kan klippes i topsikringen til redningsrebet. Når man er nede, etableres en bundsikring til redningsrebet. Redningsrebet kobles i bundsikringen med en aflåst HMS knude.

Fig. 8

Figur 8: Aflåst HMS.

Husk at alt overskydende reb lægges på den passive ende af sikringen, således at dette kan anvendes ved en eventuel nedfiring.

Eksaminanden skifter nu til at være sikringsmand. Den oprindelige sikringsmand bindes ind, han er nu udelukkende figurant. Sikringsmanden melder at figuranten er sikret når dette er tilfældet.

Figuranten klatrer mindst 5 meter op i træet og illuderer en nødstedt klatrer (belaster rebet med sin vægt).

Eksaminanden låser rebbremsen og tager sig ud af systemet.

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Figur 9

Figur 9: Eksaminanden låser rebbremsen. Der sikres under eksaminationen med bremsere af stichttypen.

Figur 11

Figur 11: Den passive ende af rebet kobles i bundsikringen med en ulåst HMS knude.

Figur 10

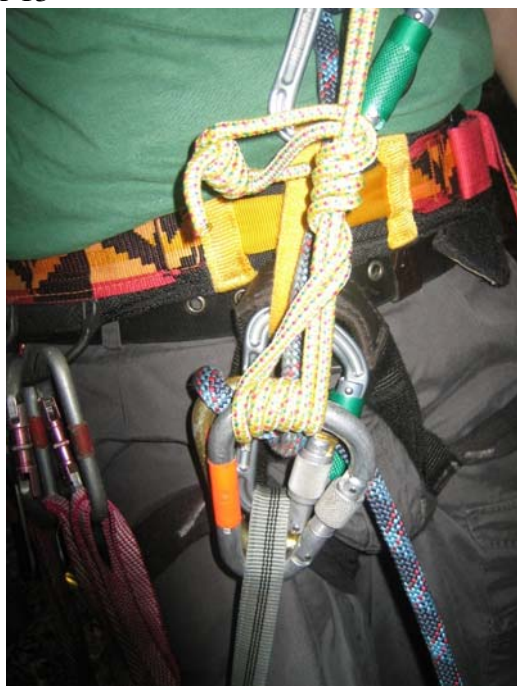
Figur 10: Afbinding af Sticht. Rebbugt Gennem karabinen, to halvstik og en karabin (almindelig eller låse).

Figur 12

Figur 12: En prusiksnor sættes på rebet og kobles i en ny låsekarabin i bundsikringen med et marineknob.

Figur 13

Figur 13: Marineknob. Tre gange rundt i karabinen, tre gange om snoren og ind imellem de to stykker prusiksnor. Denne knude kan låses op under belastning, således at man kan glide ned umiddelbart fra bundsikringen.

Figur 14

Figur 14: Rebbremsen låses op medens der holdes i den passive ende under HMS knuden.

Figur 15

Figur 15: HMS knuden er nu backup under prusikken. Der skal derfor holdes forsvarligt fast i rebet (mindst 3 fingre)

Figur 16

Figur 16: HMS knuden strammes op så hurtigt som muligt, under afmonteringen af stichtbremsen.

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Figur 17

Figur 17: HMS knuden aflåses.

Eksaminanden går herefter til redningsrebet hvor GriGri og Ascender monteres således at det kan anvendes til rebklatring.

Figur 18

Figur 18: GriGri og Ascender kan monteres således.

Figur 19

Figur 19: Foden sættes i slyngen der er forbundet til bunden af Ascenderen, den ene hånd i håndtaget og den anden hånd på rebet.

Figur 20

Figur 20: Vær nøje med at rebet ikke krydser. Der kan med fordel anvendes oval karabin øverst i Ascenderen.

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Figur 21

Figur 21: Der klatres op til figuranten. Husk at binde knuder på den passive ende af rebet efter 3 meter og ca. en meter under højden for figuranten. Disse knuder fungerer som backup.

Figur 22

Figur 22: Figuranten og eksaminanden kobles sammen med låst karabin gennem begge nedfiringssløkker.

Figur 23

Figur 23: Der etableres simpel talje ved at prusikknode bindes på figurantens reb og køres gennem karabin i figurantens nedfiringssløkke, tilbage i karabin lige under prusikknode.

Figur 24

Figur 24: Den simple talje trædes i bund således at indbindingsknuden hos figuranten bliver så løs at den kan bindes op.

Vejledning til gennemførelse af Praktisk eksamen til Træklatreinstruktør

Figur 25

Figur 25: Figuranten fires til jorden. undervejs bindes backupknuder op. Figuranten styres med benene.

Redningssituationen er herefter overstået. Eksaminanden skal herefter vise at vedkommende kan klatre soloklatring på topreb, da topsikringerne skal hentes ned. Efter redningen hænger sikringsrebet nu oppe i træet og kan typisk ikke nås fra jorden. Det vil derfor være redningsrebet, som benyttes til soloklatring i forbindelse med nedtagning af udstyret. Under soloklatringen kan grenenes placering gøre det nødvendigt at foretage rebklatring ved visse passager. Grunden til at man ikke må rebklatre hele vejen er at man under eksamen skal vise at man mestrer soloklatring. Der soloklatres derfor hvor det er muligt.

Før afrigning kan man med fordel løsne det reb, der før var klatrereb fra bundsikring. Prusiksnore og lignende på dette reb afmonteres på vej op under soloklatringen. Dette reb kan således klargøres til nedfiringrebs oppe, før man binder sig ud af redningsrebet. Rebet lægges om en grenkløft, enderne bindes sammen og rebet fires dobbelt ned. Man kobler rebbremse og klemknode (backup) på rebet. Låser rebbremsen,

kobler sig ud af det reb man kom op ad, piller topsikringerne ned (uden at kravle højere med indbindingspunktet end grenkløften med rebet), låser rebbremsen op og firer sig ned. Før man når jorden slippes klemknuden, så man kan vise at man kan løse låst prusik, man træder op i rebet, løsner klemknuden og firer sig til jorden.

Figur 26

Figur 26: Husk en backupknode med nogle meters mellemrum under GriGrien.

Tiden for hele forløbet er max 65 min. Tiden løber så længe der klatres, der må således gerne forberedes og afryddes på jorden, før og efter at tiden tæller.

Tidsrammen er lagt ind fordi det afspejler eksaminandens rutine ganske tydeligt. Inden eksamen bør man således kunne gennemføre proceduren væsentligt hurtigere end de 65 min, således at man til selve eksamen har tid til overs til evt. glemt eller tabt redningsreb.

Tidskravet har vist sig særdeles fornuftigt som afløser for begreber som at udvise rutine og lignende.